

COTS PALOMA

Expediente 44419

Cliente... : AJUNTAMENT DE SANTA COLOMA DE GRAMANET
Contrario :
Asunto... : PROCEDIMIENTO ABREVIADO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO 281/24-M
Juzgado.. : DE LO CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO 10 BARCELONA

Resumen

Resolución

12.12.2024

SENTENCIA

9.12.2024 Desestimando recurso adversa, sin imposición de costas

Término 16-01-2025 FINE RECURSO APELACION (por la no imposición de costas)

Términos

16.01.2025

FINE RECURSO APELACION (por la no imposición de costas)

Saludos Cordiales

Jutjat Contenciós Administratiu núm. 10 de Barcelona

Avinguda Gran Via de les Corts Catalanes, 111, edifici I - Barcelona
08075 Barcelona

Tel. 935548483

Fax: 93 5549789

A/e: contencios10.barcelona@xij.gencat.cat

NIG 0801945320240005892

Procediment abreuja 281/2024 M

Matèria: Qüestions de personal (Proc. Abreuja)

Part recurrent/sol·licitant/executant:

Procurador/a: Eva Gordo Moran
Advocat/ada: Blanca Gifre Àlvarez

Part demandada/executada: AJUNTAMENT DE
SANTA COLOMA DE GRAMENET

Procurador/a: Javier Cots Olondriz
Advocat/ada:
Lletrat/ada de corporació municipal

SENTÈNCIA NÚM. 356/2024

Barcelona, 9 de desembre de 2024

RAMONA GUITART GUIXER, Magistrada jutge substituïda del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 10 d'aquesta ciutat, he vist el procediment contenciós administratiu abreuja núm. 281/2024-M, en el qual han intervingut, com a part demandant,

, representat per la Procuradora dels Tribunals, Eva Gordo Moran i defensada per la Lletrada, Blanca Gifre Àlvarez i com a part demandada, l'AJUNTAMENT DE SANTA COLOMA DE GRAMENET representat pel Procurador, Xavier Cots Olondriz i defensat per la Lletrada municipal, Cristina Castañón Gallego, dicto aquesta sentència sobre la base dels següents,

ANTECEDENTS DE FET

Únic. Interposat per la representació processal de la part recurrent el present recurs contenciós administratiu contra la resolució administrativa que es cita en el fonament primer de la sentència i complerts els tràmits i prescripcions legals procedimentals pròpiament dits sense necessitat de vista oral ja que cap de les parts sol·licitaren el lliurament del plet a prova a l'empara de l'art. 78.3 de la LJCA amb la nova redacció donada per la Llei 37/2010 de mesures d'agilització processal que va entrar en vigor en data 2-11-11 i tenint en compte la data d'entrada de l'escrit originador d'aquest

procediment és de data 5-6-2024 d'aquest Jutjat del Contenciós administratiu passen les actuacions seguidament per al dictat sentència.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Constitueix l'objecte del present recurs contenciós administratiu el Decret d'alcaldia núm. 3453 de data 4 d'abril de 2024, notificat en data 9 d'abril de 2024, mitjançant pel qual es desestima el recurs d'alçada interposat per l'actor en data 19 de gener de 2024 contra l'acord del Tribunal qualificador de data 20 de desembre de 2023, publicat en data 22 de desembre de 2023, mitjançant el qual va resultar eliminat del procés selectiu en no haver superat la prova de coneixements pràctics.

SEGON.- Als efectes de resolució del present recurs contenciós administratiu hem de posar de relleu els següents fets provats i no controvertits, són els següents:

1- Mitjançant Resolució de la Tinència d'Alcaldesa de l'Àrea d'Economia, Serveis Interns, Treball, Universitats, Innovació i Transparència, de 4 de febrer de 2020, es van aprovar les bases específiques que han de regir la convocatòria per proveir cinc places de caporal de la policia local del sistema de concurs oposició restringit, publicades al BOP de data 25 de febrer de 2020, posteriorment modificades.

2.- L'edicta de la convocatòria fora publicat en el BOP de Barcelona de 2 de juliol de 2020, al DOGC núm.8211, de 27 d'agost de 2020 i al BOE núm.257, de 28 de setembre de 2020, quina publicació obria el termini de presentació d'instàncies, entre el 29 de setembre i el 19 d'octubre de 2020.

3.- Per Decret de la Tinència d'Alcaldia número 2802, de 24 de març de 2022, es va aprovar la convocatòria d'accés a la funció pública, de conformitat amb el que estableixen les bases generals aprovades en la Junta de Govern Local de 19 de juliol de 2010, i les bases específiques aprovades en la Junta de Local de data 11 de febrer de 2020 i, modificades per la Junta de Govern Local de data 22 de març de 2022, de data 29 de novembre de 2022, i de data 31 de gener de 2023, per proveir, amb caràcter permanent, mitjançant el sistema de concurs oposició de promoció interna, de 5 places de caporal de la policia local, Escala Administració Especial, Subescala de Serveis Especials, classe policia local, grup C2, vacants a la plantilla de personal funcionari d'aquesta Corporació, incloses en l'oferta pública d'ocupació de l'any 2019 i 2020.

4.- El recurrent va enregistrar la seva instància de participació, en temps i forma, com consta a l'expedient administratiu, resultant identificat amb el número 29227.

5.- El recurrent desenvolupa les tasques de caporal interí des del dia 1 de maig de 2019. És a dir, ja fa més de 5 anys que desenvolupa tasques de caporal amb les funcions que li són pròpies.

6.- En data 21 de març de 2023 va ser aprovada la llista provisional d'admesos i exclosos, i en data 5 de maig de 2023, la llista definitiva. L'actor va resultar admès.

7.- En data 27 de març de 2023, el Tribunal qualificador es va reunir per a la seva constitució, en sessió telemàtica.

8.- En data 19 de maig de 2023 va tenir lloc la prova de coneixements pràctics regulada a la base 8.1.2 de la convocatòria: *“Aquesta prova és de caràcter obligatori i eliminatori, i es qualificarà amb una puntuació màxima de 30 punts, essent necessari obtenir un mínim de 15 punts per a superar-la. Consistirà en desenvolupar per escrit un supòsit pràctic escrit, en un temps d’una hora i trenta minuts, relacionat amb les funcions pròpies de caporal i en relació amb el temari de l’annex I d’aquestes bases específiques que seran determinats pel Tribunal amb subjecció a regles d’atzar en el moment previ a la realització de la prova. Les persones aspirants que no assoleixin una puntuació mínima de 15 punts, quedaran eliminades del procés de selecció.”*

La prova del recurrent va resultar puntuada amb un total de 14,16 punts, segons anunci de data 17 de juliol de 2023, publicat en la mateixa data, no arribant a la puntuació mínima fixada en 15 punts. I no estant conforme, en temps i forma, va presentar, escrit d’al·legacions.

9.- Consta publicada a la seu electrònica de la Corporació local la pauta dels criteris de correcció de la prova de coneixements pràctics, pauta que va ser aprovada per unanimitat en la sessió de 22 de juny de 2023, i que obre a l’acta nº 5 del tribunal de selecció de la convocatòria (consta doc. 2 del recurs d’alçada de 19 de gener de 2024).

10.- En data 20 d’octubre de 2023, el Tribunal qualificador es va reunir per examinar les al·legacions presentades pels aspirants que havien resultat no aptes. Pel que respecte a les al·legacions de l’actor, consta en l’acta 8 del Tribunal qualificador (consta doc 3 del recurs d’alçada de 19 de gener de 2024):

“3.

Respecte de la qualificació de la seva prova estructura les seves al·legacions en 8 apartats:

Motivo primero: Instrucción 3/2006 de 3 de julio (0,75).

Els membres del Tribunal revisen la prova escrita de l’aspirant i comproven que ha estat qualificada correctament en aquest apartat relatiu al menor i conductor del ciclomotor; atès que l’aspirant no fa menció a aquesta Instrucció de la Fiscalia. És més, quan argumenta que no procedeix la via penal contra el menor, ho fa remetent-se al Codi Penal i en aquest text legal fonamenta (erròniament) que no es segueixi la via penal.

Per altra banda, ell mateix reconeix que en l’apartat del menor conductor del ciclomotor no ha fet menció a la Circular de la Fiscalia i demana que se li tingui en compte la menció que fa en l’apartat relatiu al conductor del vehicle. Per tant, per unanimitat, s’acorda desestimar aquesta al·legació i mantenir la qualificació inicial en aquest apartat i no incrementar els 0,75 punts que l’aspirant demana.

“3 Motivo segundo: Testimoni dels fets (A-17) englobado en “Altres” (0,25).

L'aspirant demana la puntuació de 0,25 punts (pàg. 2, in fine, de la pauta de correcció). Per unanimitat s'acorda desestimar aquesta petició atès que no concreta la documentació que s'ha d'emplenar per part dels agents, malgrat en l'enunciat de la prova es demanava. De fet, el mateix aspirant reconeix que no ha fet menció a l'acta A17.

Motivo tercero.: Lesions (0,25).

El tribunal va acordar no atorgar puntuació a aquest apartat perquè l'aspirant no fa cap menció al fet que es tracta d'un menor que ha patit lesions i això implica una actuació diferent i més curosa que si es tractés d'un major d'edat, i malgrat això, l'aspirant ho omet totalment. El Tribunal per unanimitat acorda ratificar la qualificació inicial i desestimar la petició de l'aspirant.

Motivo cuarto: Permís de conduir. Tipificar fets (0,75).

El Tribunal revisa la prova escrita de l'aspirant i la del número 1927, a la qual ens remet l'aspirant, i es decideix estimar l'al·legació. Per tant, se li han de sumar els 0,25 punts que demana.

Motivo quinto: 468 CP (trencament de condemna).

Demana que se li sumin 0,50 punts per arribar a la puntuació màxima d'1 punt i porta a col·lació la prova dels aspirants 1927 i 1934.

El Tribunal per unanimitat decideix desestimar aquesta al·legació i mantenir la puntuació de 0,50 punts atorgada inicialment, perquè:

Efectivament el conductor del vehicle no té vigent el seu permís de conduir. No consta tampoc que hagi fet res per recuperar-lo tot i que va ser sancionat penalment per un període superior als 2 anys.

L'aspirant ens diu que s'investigarà el conductor per un suposat delictes de trencament de condemna amb fonament en la Circular de la Fiscalia 10/2011 i, afegeix, i que serà denunciat administrativament segons l'article 11 del RGC.

S'equivoca l'aspirant quant fa referència a la Circular de la Fiscalia, atès que aquesta no és l'eina per tipificar conductes constitutives de delictes.

Els delictes es tipifiquen al Codi Penal mentre que les Circulars de la Fiscalia en matèria de seguretat vial (2006 i 2011) unifiquen els criteris d'actuació dels fiscals per perseguir els il·lícits penals.

L'aspirant no lliga l'explicació de perquè cap un delictes de trencament de condemna, mentre que l'aspirant al qual fa referència (1927), malgrat ser esquemàtic, sí que encabeix en el supòsit concret els elements del tipus penal.

Motivo sexto: T-32 y N-03 (0,5).

"El tribunal estima per unanimitat la petició de l'aspirant relativa a que se li atorguin 0,25 punts, perquè: En aquest municipi les diligències T-32 són equivalents a les T-01 a les què fa referència l'aspirant.

Per tant, se li han de sumar els 0,25 punts què demana.

Motivo séptimo: Página 5 de los criterios de corrección. "En relació amb aquest gos, és necessari un tràmit en concret amb l'Ajuntament i alguna condició indispensable?."

Demana que a la puntuació atorgada (0,66) s'incrementi fins a 1 punt i es compara amb l'aspirant 29791.

El Tribunal, per unanimitat, ho desestima perquè: l'aspirant 29791 és molt més exhaustiu que el 29227; aquest últim no quantifica l'assegurança, no fa referència al microxip i tampoc lliga l'obtenció de llicència municipal a l'absència d'antecedents penals.

Motivo octavo: Demana se li incrementin 0,25 punts per fer referència a les diligències T01PL i es compara amb l'aspirant 1927.

El Tribunal per unanimitat ho desestima perquè ja ha estat revisada i atorgada aquesta puntuació al "Motivo sexto", de fet, l'aspirant torna a copiar al "Motivo octavo" la part de la seva prova que ja havia copiat més a dalt.

En conseqüència, per unanimitat dels membres del tribunal, a aquest aspirant, que havia obtingut una qualificació de 14,16 punts, se li han de sumar 0,75 punts. Per tant, la qualificació revisada és de 14,91 punts."

Per tant, de la qualificació de 14,16 punts inicialment obtinguda, se li van sumar 0,75 punts, resultant una qualificació revisada de 14,91 punts, no arribant als 15 punts de nota de tall per 0,09 centèsimes.

Cal afegir, com resulta de la lectura del contingut de l'acta 8 que:

"El president del Tribunal obre la sessió atès que hi ha quòrum suficient malgrat no ha assistit el vocal designat per l'EAPC.

La secretària de l'òrgan de selecció intervé per posar en coneixement que per part del representant sindical senyor Gabriel González (SPLMCE) s'ha presentat instància amb número RGE 44148/2023 en la què es demana literalment: "Que conste en el acta nº 5 de la corrección de la "prova de coneixements pràctics" la disconformitat ante el cambio de criterios de corrección relatada anteriormente como observador del Sindicato SPL-CME".

El Tribunal va acordar tenir per efectuades aquestes manifestacions».

11.- I no estant, d'acord, en data 19 de gener de 2024 l'actor va interposar recurs d'alçada contra l'acord del Tribunal qualificador de data 20 de desembre de 2023, publicat en data 22 de desembre de 2023, mitjançant el qual va resultar eliminat del procés selectiu en no haver superat la prova de coneixements pràctics.

12.- En data 9 d'abril de 2024 va ser notificada a l'actor el Decret d'Alcaldia núm. 3453 de data 4 d'abril de 2024, mitjançant el qual es desestima el recurs d'alçada interposat, pel qual es resol:

“Primer: DESESTIMAR pels motius expressats en el cos expositiu d'aquesta resolució, el recurs d'alçada interposat pel senyor _____, contra l'anunci de l'òrgan de selecció de data 21 de desembre de 2023, en virtut del qual, s'informava les persones aspirants de: primer) la resolució de les al·legacions presentades per sis d'aquestes, les quals no havien superat la prova de coneixements pràctics; segon) la relació d'aspirants que havien superat la prova de coneixements pràctics; i tercer) la relació d'aspirants que no l'havien superat i havien quedat fora en el procediment selectiu per proveir, amb caràcter permanent, mitjançant el sistema de concurs oposició de promoció interna, 5 places de caporal de la policia local, grup C2, vacants a la plantilla de personal funcionari d'aquesta Corporació i CONFIRMAR l'acte impugnat per ser ajustat a Dret.

Segon: NOTIFICAR aquesta resolució a l'interessat, al Servei de Recursos Humans i al Tribunal de Selecció de la convocatòria.

Tercer: DONAR COMPTE d'aquest Decret a la propera sessió de la Junta de Govern Local.”

Resolució front la qual interposa el present recurs contenciós-administratiu.

TERCER. – La part actora articula en el sol·licito de la seva demanda, “(...) es dicti Sentència per la qual:

Es declari la nul·litat del Decret d'Alcaldia núm. 3453 de data 4 d'abril de 2024, que va desestimar el recurs d'alçada interposat per l'actor; en data 19 de gener de 2024, interposat contra l'acord del Tribunal qualificador de data 20 de desembre de 2023, publicat en data 22 de desembre de 2023, mitjançant el qual va resultar ELIMINAT del procés selectiu en no haver superat la prova de coneixements pràctics, pel qual, entre altres, la nul·litat del procés selectiu, entenent la part recurrent que l'actuació administrativa constitueix causa de nul·litat de l'article 47.1.a) i e) de la LPAC per vulneració dels drets fonamentals continguts en l'article 23 CE i vulneració del procediment legalment establert, respectivament;

Estimar les al·legacions relatives a la valoració de la prova de coneixements pràctics de l'actor; revisant la seva puntuació, i proposant-lo com aspirant que passa a la següent fase per superar la nota de tall de 15 punts;

Es declari quant menys l'anul·labilitat i la retroacció de les actuacions al moment oportú;

La condemna en costes a l'Administració local”.

Articula la part recurrent els següents motius d'impugnació:

- a) *D'ordre processal: falta de designació de representant de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. Falta d'efectivitat dels criteris de correcció*

a.1.- Irregularitat del membre del tribunal qualificador designat per l'EAPC

Posa de manifest la part recurrent la irregular constitució del tribunal qualificador atès que, respecte a la seva constitució i respecte als membres que el conformaran, consta en l'acta 08 del Tribunal qualificador. Doncs bé, el nombre de membres del tribunal ha de ser imparell i es requereix la participació de membres designats per l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. La manca d'incorporació a la convocatòria d'aquests representants vicia de nul·litat el procés selectiu conforme l'article 292 del TRLMRLC,. El seu nomenament, per tant, ha de ser publicat per tal de preservar el dret dels aspirants a conèixer la composició del Tribunal qualificador i, en el seu cas, per a instar una hipotètica recusació. Tal dret li fora conculcat al meu representat atès que no consta que hagi estat nomenat ni constituït el tribunal amb la presència d'un representant de l'EAPC. Ni posteriorment hagi estat publicat aquest extrem a efectes de la seva efectivitat. L'argumentació de l'acte impugnat no esmena el dret imperatiu denunciat.

I conclou que aquesta irregularitat implica la nul·litat del present procediment per vulneració de l'article 47.1.a) i e) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, reguladora del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC).

a.2 Respecte del canvi de criteris

Al·lega la part recurrent que els criteris o pautes de correcció han de ser consignats de forma prèvia a la realització de les proves i sense canvis no consensuats. Si bé és cert que respecte a les pautes de valoració, és criteri jurisprudencial, tant del Tribunal Suprem com dels Tribunals Superiors de Justícia, que els tribunals avaluadors tenen reservat en exclusiva el que s'ha vingut a denominar "nucli material de la decisió tècnica"; això és, l'establiment i aplicació dels criteris i barems que han de regir el concurs a fi de jutjar i qualificar el nivell de coneixements i formació dels qui participen en aquests, sent aquest àmbit el propi de la discrecionalitat tècnica dels tribunals, també és cert que, existeix la facultat revisora dels òrgans de la jurisdicció contenciós administrativa respecte, en primer lloc, a l'examen de la regularitat procedimental o legalitat externa del procediment seguit en la valoració de les proves, això és, el sotmetiment dels tribunals avaluadors a les normes que regeixen la seva actuació; però també, i, en segon lloc, es pot procedir a l'examen instrumental dels criteris tècnics utilitzats pels òrgans avaluadors, examen la finalitat del qual no pot ser la de la qualificació de tals criteris i molt menys la seva substitució per altres propis d'aquella, sinó la d'enjudiciar si la decisió del tribunal de selecció és conseqüent amb tals criteris i amb la valoració que, conforme a aquests, es faci dels candidats. Ara bé, tals criteris han de ser prèviament definits i no canviats unilateralment, segons es denuncia, pel representant sindical de "l'SPLMCE, Sr. Gonzalez, de tal manera que no resultarien aplicables, entre d'altres, per falta de consens.

Addueix la part recurrent, que els criteris avaluadors utilitzats no foren consensuats ni expliquen el perquè l'aplicació d'aquests i no d'uns altres. La falta de motivació exposada és contrària tant a les exigències derivades de les normes sobre processos selectius com a la jurisprudència que les interpreta, podent-se citar, per totes, la sentència del Tribunal Suprem, de 26 de maig de 2016. En conseqüència, el procediment que ens ocupa presenta

elements de dubtosa legalitat, implicant la seva nul·litat de ple dret i ha de ser declarat nul a tots els efectes legals oportuns.

B) D'ordre material o substantiu: falta de revisió de l'examen de l'actor. Vulneració dels arts. 23.2 de la CE així com de l'art. 106 de la CE. Falta de motivació. Discriminació conforme l'art. 14 de la CE. Incorrecta correcció i valoració de la prova de coneixements pràctics. Vulneració del principi de congruència, l'acte impugnat no examina les al·legacions relatives a la correcció de la prova.

Al·lega la part recurrent que la resolució expressa impugnada i que acorda unes puntuacions i uns mèrits de l'actor, vulnera els arts. 23.2 de la CE així com l'art. 106 de la Carta Magna; i és discriminat conforme l'art. 14 de la CE, resultant nul·la de ple dret o quant menys anul·lable. Sosté la part recurrent respecte a la valoració i revisió de les proves realitzades, l'actor no estava conforme amb la mateixa. Motiu pel qual van instar la revisió de la seva prova així com la revisió dels seus mèrits, petició que fou reiterada en el recurs d'alçada. Doncs bé, resulta que l'actor ha estat privat d'aquest dret, dret inherent a qualsevol aspirant en un procediment com el que ens ocupa, en no haver rebut cap resposta a la petició de revisió de la prova pràctica realitzada, amb la inseguretat jurídica que implica, al no resultar d'aplicació el silenci administratiu, que recordem s'aplica davant de la falta de resolució expressa, no sent el cas que ens ocupa (article 24 de la LPAC). Tal postura és vulneradora dels seus drets, implicant la nul·litat de l'acte administratiu, conforme l'article 47.1.a) de la LPAC. I afegeix la part recurrent que la passivitat i la negació de realitzar la revisió de l'examen per part del tribunal qualificador, és una clara vulneració dels drets de l'actor atès que tota persona que hagi participat en un procés selectiu té dret a revisar-lo per a poder formar-se un judici sobre la puntuació obtinguda i el tribunal no pot oposar-se a aquest dret, ja que, en cas contrari, causa indefensió a l'interessat. Si el tribunal es nega a aquest dret d'accés, impedeix que l'interessat es formi un judici a l'hora de poder acatar o impugnar la nota numèrica de la prova, així com l'explicació i raonament del perquè de la seva correcció. Una pauta no pot substituir un acte formal de revisió de la seva prova. I no ha existit una aplicació singular a la prova de l'avui actor. Per tant, no sols com a persona interessada tens dret a veure i revisar l'examen, sinó, fins i tot, tens dret al fet que se't lliuri còpia d'aquest així com ha comentar el seu contingut amb els membres del tribunal qualificador, extrem que no ha succeït. En el present cas, el tribunal s'ha limitat a publicar la qualificació numèrica, i ens les proves, s'ha limitat, a indicar la qualificació numèrica de cada pregunta, però no consta justificació d'on resulta la dita qualificació, ni quins criteris de correcció ha aplicat ni l'aplicació dels criteris de valoració que s'estableixen en les bases per a atorgar els punts. La qual cosa significa, que en un concurs oposició no pot haver-hi altres criteris de diferenciació o discriminació objectiva que els basats en factors de mèrit i capacitat. L'article 23.2 de la Constitució imposa l'obligació de no exigir per a l'accés a la funció pública requisit o cap condició que no sigui referible als indicats conceptes de mèrit i capacitat, de manera que poguessin considerar-se també violadors del principi d'igualtat tots aquells que, sense aquesta referència, estableixin una diferència entre els aspirants. (cf. STC 50/1986, fonament jurídic 4).

Per tant, conclou que l'actuació del Tribunal qualificador infringeix el principi d'igualtat, en síntesi, si la diferència de tracte manca d'una justificació objectiva i raonable a la llum de les condicions de mèrit i capacitat o, dit en altres termes, quan l'element diferenciador sigui arbitrari o manqui de fonament racional. A més, perquè la diferenciació resulti constitucionalment lícita no n'hi ha prou que ho sigui la finalitat que amb ella es

persegueix -aquí, en funció del mèrit i capacitat- sinó que és indispensable també que les conseqüències jurídiques que resultin de tal distinció, siguin adequades i proporcionades a aquest fi tot citant, entre altres, SSTC 76/1990, fonament jurídic 9 A;61/1997)-.

S'examina la part recurrent al detall, la prova i els criteris de correcció del tribunal qualificador, que en l'acte impugnat no aborda ni dona resposta a les al·legacions contingudes en el recurs d'alçada de 19 de gener de 2024, amb la conseqüent vulneració del principi de congruència, no havent donat resposta a totes les pretensions de l'avui actor, amb la seva conseqüent nul·litat.

I conclou la part recurrent que procedeix l'estimació de les seves al·legacions, i procedeix revisar la puntuació de la prova de coneixements pràctics, havent de retrotraure si fos necessari les actuacions, i procedeix la seva revisió, i en conseqüència, cal revisar la seva exclusió de forma injustificada, tal com s'ha argumentat i acreditat en els anteriors fonaments de dret. Per últim exposa que les correccions de l'examen de l'actor, haurien de garantir els principis d'imparcialitat i especialitat tècnica de l'avaluació realitzada als aspirants. I com es bé denunciant, això no ha succeït, atès que es valora de diferent manera, respostes idèntiques pel sols fet de redactar-se en castellà o en català. O es puntuen respostes amb la màxima puntuació tot i contenir errors manifestes, i, per contra, no es premia respostes que fan referència a la documentació i a protocols que es realitzen en qualsevol actuació policial de la temàtica que resulta del cas pràctic plantejat en la prova pràctica, obviada pel tribunal en els seus criteris de correcció, criteris, que per tant, presenten incorreccions i que caldria revisar.

Per últim, al·lega la manca de motivació i la vulneració del principi de confiança legítima doncs que l'Ajuntament ha actuat conforme a dret, sent l'acte impugnat contrari a l'ordenament jurídic, motiu pel qual és procedent, dictar sentència estimant totalment el recurs interposat per aquesta representació processal i la totalitat de les seves pretensions, amb l'expressa imposició en costes a la demandada

S'oposa la part demandada a les pretensions de la recurrent en base a les consideracions jurídiques exposades en la seva contestació a la demanda que es donen per reproduïdes, al·legant que no concorren les infraccions jurídiques d'ordre processal i substantiu al·legades per la recurrent per no resultat infringits els drets fonamentals previstos als arts 23.2 i 14 de la CE remetent-se a la fonamentació jurídica de la resolució impugnada i sol·licitant el dictat d'una sentència desestimatòria amb l'expressa condemna en costes a la recurrent.

QUART.- Amb caràcter previ hem de posar de manifest que és un principi conegut el en Dret Administratiu, especialment en l'àmbit de la Funció Pública, aquell que estableix que les bases de les convocatòries vinculen a les Administracions i als Tribunals o Comissions Permanents de Selecció que han de jutjar les proves selectives i a quins participen en les mateixes. Es per això, que les esmentades bases la vinculen i a aquestes ha d'ajustar-se, en tot cas, el concurs, perquè no es menys conegut aquell principi que diu que les Bases de la convocatòria constitueixen llei del concurs. Així, doncs, com ja hem esmentat sent les bases de la convocatòria de selecció "la vertadera llei" del concurs o oposició és innegable el caràcter reglat de les esmentades normes, principis rectors del procés selectiu i al que l'Administració, en l'exercici de l'esmentada potestat reglada, es limita a constatar el supòsit de fet legalment definit de manera completa i aplicar en presència del mateix allò que la pròpia llei ha determinat, sent la decisió d'aquella

obligatòria en presència de l'esmentat supòsit, en quant el seu contingut no pot ser configurat lliurement per l'Administració sinó que ha de limitar-se a que la pròpia llei hagi previst sobre aquest contingut de manera precisa i completa, reflexions, aquestes que, no obstant, no impedeixen que dins del caràcter reglat de les normes del concurs o oposició existeixin també elements que, encara que propis de la potestat discrecional d'un "quantum" però dins de determinades magnituds, atès que l'exercici de tota potestat discrecional és un "compositum" d'elements legalment determinats i d'altres configurats per l'apreciació subjectiva de l'administració executora.

Pel que fa a les bases del concurs esdevenen la llei del mateix com ve dient la doctrina jurisprudencial, entre moltes d'altres, la sentència núm. 1029/2012 de 25 de novembre del TSJ de Catalunya, raona,

"(...) Conforme a lo expuesto y hallándonos en el marco de un proceso selectivo, es de aplicación la conocida doctrina que indica que las bases de los concursos y oposiciones constituyen la ley de la convocatoria, como reiteradamente señala el Tribunal Supremo, y a tales Bases se sujetan no sólo los participantes en el concurso, sino además el Tribunal y los demás órganos de selección. Siendo las bases de la convocatoria de selección "la verdadera Ley" del concurso u oposición, es innegable el carácter reglado de tales normas rectoras del proceso selectivo y el que la Administración, en el ejercicio de dicha potestad reglada, se limite a constatar el supuesto de hecho legalmente definido de manera completa y a aplicar en presencia del mismo lo que la propia Ley ha determinado, siendo la decisión de aquélla obligatoria en presencia del referido supuesto, en cuanto su contenido no puede ser configurado libremente por la Administración, sino que ha de limitarse a lo que la propia Ley ha previsto sobre ese contenido de modo preciso y completo, reflexiones éstas que, sin embargo, no impiden que dentro del carácter reglado de las normas del concurso u oposición existan también elementos que, aunque propios de la potestad discrecional, estén eventualmente reglados -caso de la determinación discrecional de un "quantum" pero dentro de determinadas magnitudes-, dado que el ejercicio de toda potestad discrecional es un "compositum" de elementos legalmente determinados y de otros configurados por la apreciación subjetiva de la Administración ejecutora. (...) "

Com s'extreu de la doctrina jurisprudencial, entre d'altres, la sentència núm. 66/2002, de 23 de gener dictada pel TSJ de Galícia, raona,

"(...)En todo caso, dado que las normas de la convocatoria constituyen la ley del concurso, de modo que si no han sido impugnadas con anterioridad o, de haberlo sido, si se ha desestimado la reclamación, y no ostentan manifiesta ilegalidad, sus bases serán las que sirvan para valorar los méritos de cada participante, el actor ha de someterse a las que rigen el proceso selectivo de que ahora se trata, de entre las que el artículo 8 de la normativa antes mencionada no sólo valora aquella experiencia profesional sino también el proyecto docente, el expediente académico y las titulaciones, a lo que lógicamente cabe añadir la experiencia investigadora y docente, ya que se trata de la selección de persona en una institución docente, aspectos a valorar y baremaciones que pudieron ser perfectamente conocidos por todos los aspirantes, incluido el actor (folio 11 del expediente)(...)".

Pel que fa a les bases de la convocatòria no van ser objecte d'impugnació. En efecte l'actor va participar i no les va impugnar sent per tant en base a la doctrina exposada llei

del concurs. Per tant les determinació dels criteris i pautes pertany a l'àmbit d'actuació discrecional de l'administració.

Arribats a aquest punt i com aquest jutjat ha posat de manifest pel que fa l'examen de la discrecionalitat tècnica del Òrgans qualificadors,

“(…) Siendo obligado partir aquí, con carácter general, y visto el tenor de los motivos de impugnación articulados en su recurso por la parte actora, de la premisa del carácter de derecho fundamental subjetivo de configuración legal reconocido al principio-derecho fundamental a la igualdad en el acceso a las funciones y cargos públicos consagrado por el artículo 23.2 de la Constitución española -“(.....) con los requisitos que señalen las leyes”- (entre muchas otras, STC 72/1987, de 23 de mayo, FJ Único, 50/1986, de 23 de abril, FJ 4, 47/1990, de 20 de marzo, o por más recientes STC 38/2007, de 15 de febrero, 30/2008, de 25 de febrero, o 130/2009, de 1 de junio), junto a los demás principios constitucionales de acceso a la función pública enunciados por el artículo 103.3 del mismo texto constitucional –mérito y capacidad-, como concreción específica aquél del principio-derecho a la igualdad consagrado por el artículo 14 CE en lo relativo al acceso a la función pública y absorbente de su correspondiente ámbito protector salvo causa nominatum del trato desigual aducido (entre muchas otras, STC 75/1985, de 21 de junio, 50/1986, de 23 de abril, FJ 4, 10/1989, de 24 de enero, FJ 2, 27/1991, de 14 de febrero, o las más recientes STC 30/2008, de 25 de febrero, 39/2008, de 10 de marzo, 74/2009, de 23 de marzo, y 92/2009, de 20 de abril). Derecho fundamental este que, como es sabido, no protege en su seno tan sólo el acceso a cargos políticos, sino también el libre e igual acceso, aun siempre con los requisitos que señalen las leyes, a todo género de cargos y funciones públicas tanto de carácter representativo o electivo como profesional (así ya desde las tempranas STC 42/1981, 5/1983, 10/1983 y 21/1984), sin que pueda desconocerse aquí el carácter y el alcance necesariamente expansivo del derecho a la igualdad de acceso a las funciones y cargos públicos para dar con ello la máxima efectividad a dicho derecho fundamental, como tiene ya establecido reiterada jurisprudencia contenciosa administrativa recordada por la STS, Sala 3ª, Sección 7ª, de fecha 18 de febrero de 2009 -rec. 8926/2004-, con cita en la misma de su anterior STS de 14 de septiembre de 2004 de la misma Sala y Sección –rec. 2400/1999, ponente Maurandi Guillén-, bajo el siguiente tenor literal:

“TERCERO.- Sin negar el carácter vinculante que poseen las bases de cualquier convocatoria, debe reiterarse que su interpretación y aplicación debe hacerse siempre en el sentido más favorable a la mayor efectividad del artículo 23.2 CE y, en consecuencia, deberá ser rechazada cualquier aplicación de las mismas que conduzca a un resultado que no sea compatible con el derecho reconocido en el precepto constitucional que acaba de mencionarse. Y esta clase de resultado será de apreciar cuando la estricta aplicación de unas bases dificulten el acceso a la función pública en virtud de criterios carentes de racionalidad, con una desproporción manifiesta o derivados de hechos que no sean imputables al aspirante (.....)” -

Y sin que frente a lo anterior, con carácter general, pueda oponerse en supuestos de impugnación de las actuaciones o las valoraciones de los órganos calificadores o de los tribunales de los procesos selectivos de acceso a la función pública o de provisión de puestos de trabajo entre funcionarios públicos, de forma indiscriminada, una especie de blindaje de tales valoraciones por el ámbito reservado al juicio de discrecionalidad técnica de los órganos selectivos, evaluadores o calificadores de oposiciones y

concursos, que les haría de tal guisa prácticamente inmunes a los mismos frente al control de los tribunales de justicia en un Estado de Derecho como el que se proclama por el artículo 1º de la misma Constitución española, por cuanto que, aun partiéndose efectivamente aquí del reconocimiento inicial del significado y alcance propios de la discrecionalidad técnica reconocida por nuestro ordenamiento jurídico a los respectivos órganos calificadores de oposiciones y concursos, que no discrecionalidad administrativa -concepto jurídico este distinto por relación allí a las distintas alternativas eventualmente posibles, todas ellas legítimas y jurídicamente irrelevantes dentro del margen de discrecionalidad administrativa eventualmente querida por el legislador-, en relación con la posible fiscalización jurisdiccional de sus actuaciones deberá también partirse aquí, de entrada, de su efectivo sometimiento al control jurisdiccional de la legalidad de su ejercicio concreto en cada caso particular -ex artículos 24.1, 106.1 y 117.3 de la Constitución española-, tratándose como se trata, en efecto, en el caso de unas actuaciones administrativas más y sujetas, por tanto, al igual que todas las restantes, y entre otros principios esenciales de nuestro ordenamiento jurídico administrativo rectores de todo el actuar administrativo, a los principios de legalidad, interdicción de la arbitrariedad de todos los poderes públicos y objetividad en el servicio a los intereses generales -principalmente aquí por razón de la naturaleza vicarial de las administraciones públicas, quienes sólo encuentran su razón de ser al servicio del interés general-, principios todos ellos garantizados constitucionalmente de forma expresa por el artículo 9.3 de la Constitución española y que responden, además, a los mandatos constitucionales expresos contenidos en los artículos 9.1 y 3, 103.1 y 106.1 del mismo texto constitucional, recogidos hoy también en un plano legal por el artículo 3.1 de la Ley 30/1992, LRJPAC.

Aunque ello sí, ciertamente, con arreglo aquí a las particulares técnicas del control jurisdiccional de la discrecionalidad dispuestas al efecto por nuestro ordenamiento jurídico administrativo y confirmadas por consolidada jurisprudencia de los órganos de esta jurisdicción contenciosa administrativa -de entrada, para discernir lo que sea legítima discrecionalidad de inadmisibles arbitrariedades-, técnicas estas de control de la discrecionalidad entre las que se cuentan su diferenciación conceptual de los denominados conceptos jurídicos indeterminados -como lo es el del aspirante de mayor mérito y capacidad-, que no indeterminables, sino sujetos a una sola solución justa de obligada determinación unívoca a partir de los juicios de valor, razón, lógica y experiencia correspondientes, así como el siempre posible control externo de los llamados hechos determinantes de las actuaciones discrecionales por cualquier medio de prueba admisible en derecho, el obligado control externo de los elementos siempre reglados en el ejercicio de toda potestad administrativa -en particular, junto al procedimiento y la competencia del órgano, su propia finalidad que descarte así cualquier posible vicio de invalidez por prohibida desviación o abuso de poder-, o, incluso, del también siempre posible control interno y negativo del mismo núcleo de la decisión propiamente discrecional a partir de los principios generales del derecho.

Y en particular, en materia de selección de personal o de provisión de puestos de trabajo en la función pública -aun no siendo en modo alguno admisible la eventual concepción de los tribunales de justicia como una especie de segundos o terceros tribunales calificadores u órganos evaluadores de los correspondientes procesos de concurrencia competitiva-, con necesaria atención al ya desde antiguo bien acotado y limitado ámbito de eventual control judicial posible de la llamada discrecionalidad técnica normativamente reconocida por el ordenamiento jurídico a los tribunales, los órganos

calificadores o las comisiones evaluadoras de oposiciones y concursos, esto es, por exclusiva referencia aquí a los supuestos suficientemente acreditados en el proceso de coacción, de dolo, de infracción de las normas reglamentarias o de las bases de la propia convocatoria, o bien de indefensión, vulneración manifiesta del principio de igualdad, arbitrariedad, desviación de poder o error patente en su actuación (así, entre otras muchas más, STC 39/1983, de 16 de mayo, 97/1993, de 22 de marzo, 353/1993, de 29 de noviembre, 34/1995, de 6 de febrero, y 219/2004 de 29 de noviembre; y STS, Sala Contenciosa Administrativa, de 17 de noviembre de 1986 -en interés de la ley-, de 3 de febrero de 1987, de 19 de julio de 1988, de 8 de noviembre de 1989, de 18 de enero de 1990, de 13 de marzo de 1991, de 20 y 25 de octubre de 1992, de 25 de febrero y de 8 de julio de 1994 -en interés de la ley-, de 9 de abril y de 28 de mayo de 1996, de 11 de octubre de 1997, de 1 de junio de 1998, de 13 de octubre de 2004, de 31 de enero de 2006, de 18 de abril de 2007, etc.....), aun constatándose en la jurisprudencia contenciosa administrativa más reciente cierta evolución jurisprudencial en cuanto a la progresiva reducción relativa de los límites propios de dicho enjuiciamiento antes mencionados en aras a situar el ámbito de la deferencia judicial hacia la llamada discrecionalidad técnica propia de los órganos calificadores en términos de necesaria razonabilidad no enervante del derecho fundamental subjetivo de todos a la tutela judicial de derechos e intereses legítimos, con absoluta prohibición de indefensión y elevación a nivel de principio general de la regla de necesaria motivación en la resolución de los procedimientos de concurrencia competitiva (así, entre otras, por STS, Sala 3ª, de 24 de septiembre de 2014, de 10 de octubre de 2012, de 27 de abril de 2012, de 2 de junio y de 14 de enero de 2010, de 14 y de 16 de septiembre de 2009, de 10 de octubre de 2007, de 18 de abril y de 2 de marzo de 2007, de 22 de diciembre y de 6 de marzo de 2006, de 29 de mayo de 2006 y de 15 de diciembre de 2005, así como, entre otras, STSJ de Catalunya, Sala Contenciosa Administrativa, Sección Cuarta, núm. 449/2007, de 11 de junio).

Ello, en definitiva, para contribuir a erradicar una determinada y rancia concepción de la denominada discrecionalidad técnica que ha sido recientemente calificada por autor reconocido como de mala hierba, falso concepto, eufemismo o viejo y ominoso fantasma (Tomás Ramón Fernández: “La discrecionalidad técnica: un viejo fantasma que se desvanece”, en Revista de Administración Pública núm. 196, enero-abril 2015, pág. 211 y ss.)(...)”..

I pel que fa al principi d'igualtat (art. 14CE) i la prohibició del tracte discriminatori, aquest Jutjat ve dient,

“El principio de igualdad no impide, por tanto, que ante situaciones de hecho distintas se aplique un trato jurídico diferenciado, más tal trato diferenciado ha de asentarse en una justificación objetiva y razonable, de acuerdo con criterios y juicios de valor generalmente aceptados, cuya exigencia deba aplicarse: en relación con la finalidad y efectos de la medida considerada, debiendo estar presente por ello una razonable relación de proporcionalidad entre los medios empleados y la finalidad perseguida (SSTC 10.07.1981; 14.07. 1982, 18.08. 1983 y 17.01, 1994, entre otras). Las facultades con que cuenta la Administración a la hora de establecer su plantilla profesional y seleccionar a su personal son amplias, fundadas en su capacidad de autoorganización aunque, según la STC 221/2004, de 29 de noviembre, FJ 3, “dicho precepto constitucional no consagra un pretendido derecho fundamental al estricto cumplimiento de la legalidad en el acceso a los cargos públicos, por lo que sólo cuando la infracción

de las normas o bases del proceso selectivo implique, a su vez, una vulneración de la igualdad entre los participantes, cabe entender que se ha vulnerado esta dimensión interna y más específica del derecho fundamental que reconoce el artículo 23.2 CE, lo que de suyo exige la existencia de un término de comparación sobre el que articular un eventual juicio de igualdad" [SSTC 115/1996, de 25 de junio, FJ 4; 73/1998, de 31 de marzo, FJ 3 c); y 138/2000, de 29 de mayo, FJ 6 c)] (STC 107/2003, de 2 de junio, FJ 4). Por otra parte, entre las específicas garantías que la doctrina del Tribunal Constitucional ha situado en el contenido de este derecho fundamental, se encuentra la del derecho a la igualdad en la aplicación misma de la ley: el derecho proclamado en el artículo 23.2 CE incorpora también el derecho a la igualdad en la aplicación misma de la ley, de tal modo que, una vez garantizada la vinculación de la propia Administración a lo dispuesto en las normas reguladoras de la función pública, ha de quedar también excluida toda diferencia de trato en el ejercicio del cargo al que se haya accedido a tras superar el correspondiente proceso de selección. En este orden de ideas, debe recordarse que, siguiendo a la doctrina constitucional, lo que resulta contrario al principio de igualdad es cualquier reserva explícita o encubierta de funciones públicas "ad personam" o la adscripción a "personas individualmente seleccionadas", pero no la identificación de un medio abstracto y en virtud de un hecho objetivo. Por tanto, lo básico es que los que opten a las plazas puedan acreditar su aptitud en igualdad de condiciones. El Tribunal Constitucional ya desde las sentencias 50/1986, de 23 de abril y 67/1989, de 18 de abril, ha declarado que la exigencia derivada del artículo 23.2 CE es la de que las reglas de procedimiento para el acceso a los cargos y funciones públicas, y entre tales reglas, las convocatorias de concursos y oposiciones, se establezcan en términos generales y abstractos, y no mediante referencias individualizadas y concretas, como ya se dijo en la sentencia 42/1981, de 22 de diciembre, pues tales referencias son incompatibles con la igualdad, siendo así que ese derecho a la igualdad en el acceso a las funciones públicas es una especificación del principio de igualdad ante la ley formulado por el artículo 14, en necesaria conexión con los principios de mérito y capacidad del artículo 103-3 de la misma norma suprema, de modo que lo que resultará contrario al derecho reconocido en el artículo 23.2 es cualquier reserva explícita o encubierta de funciones públicas "ad personam" o la adscripción a "personas individualmente seleccionadas", pero no la identificación de medio abstracto y en virtud de un hecho objetivo. En la sentencia TC de 3 de octubre de 1994 claramente se declara que en la regulación de las pruebas de selección de funcionarios el legislador dispone de un amplio margen para la determinación de los méritos y capacidades que se tomarán en consideración, pero existe un límite positivo cual es la obligación del legislador de implantar requisitos de acceso a funciones públicas que, establecidos en términos de igualdad, respondan única y exclusivamente a los principios de mérito y capacidad (sentencias TC 293/1993, 353/1993, 363/1993 y 185/1994), y otro negativo consistente en que se proscribe que dicha regulación de las condiciones de acceso a funciones públicas se haga en términos concretos e individualizados, que equivalgan a una verdadera y propia acepción de personas, concluyendo que los que opten a las plazas reservadas no pueden ser eximidos de acreditar su aptitud, superando las pruebas. El derecho a la igualdad, en su perspectiva de igualdad en la aplicación de la ley, tal como ha sido interpretado por el Tribunal Constitucional y el Tribunal Supremo, en doctrina pacífica y constante, proscribe el tratamiento desigual de situaciones idénticas -dentro de la legalidad-, a menos que exista una justificación objetiva y razonable en la que fundamentar esa desigualdad de trato. Por ello, para poder apreciar la existencia de ese trato discriminatorio injustificado es imprescindible: 1) que el recurrente ofrezca un término de comparación idéntico, no simplemente semejante o análogo; 2) que la

desigualdad de trato carezca de una justificación objetiva y razonable; 3) que, siempre y en todo caso, la actuación administrativa ofrecida como término de comparación sea legalmente irreprochable. Tal como se establece en la sentencia del Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso, nº 264/2018, de 20/2/2018, a propósito del derecho a la igualdad, establece los siguientes criterios: “Hemos de partir de que el art. 14 CE prohíbe las desigualdades que resulten artificiosas o injustificadas por no venir fundadas en criterios o juicios de valor generalmente aceptados y como insiste la jurisprudencia del Tribunal Constitucional (por todas, STC 33/2006, de 13 de febrero, FJ 3, con cita de otras anteriores) «las consecuencias jurídicas que se deriven de tal distinción deban ser proporcionadas a la finalidad perseguida, de suerte que se eviten resultados excesivamente gravosos o desmedidos». Ha de ser, pues, razonable y objetiva la justificación para establecer diferencias de trato por el legislador. Y el precepto no ampara la falta de distinción entre supuestos desiguales (STC 19/1988, FJ 6º). Se observa que la Constitución, además de la igualdad ante la ley protege la igualdad en la aplicación de la ley exigiendo un amplio conjunto de requisitos para entenderla producida (STC 2/2007, de 15 de enero, FJ 2). En definitiva, resultan vedados las resoluciones o decisiones generadoras de trato desigual injustificado, discriminatorio, caprichoso o arbitrario. Inevitablemente, la prueba del trato desigual parte siempre de la existencia de un término de comparación que será empleado como referencia para medir; en primer lugar, si se está, objetivamente, ante casos iguales y, en segundo lugar, si el tratamiento diverso está suficientemente justificado”.

I pel que fa als principis de mèrit i capacitat, (art. 23.2 y 103.3 CE), “Respecto a la vulneración del 23 y 103.3 de la Constitución se refiere a que los ciudadanos tienen derecho a acceder en condiciones de igualdad a las funciones y cargos públicos con los requisitos que establezcan las leyes y el art. 103.3 conforme el que la Ley regulará el estatuto de la función pública de acuerdo con los principios de mérito y capacidad. En relación al art. 23.2 de la CE –que se trata de una concreción del principio de igualdad en el ámbito de la función pública – ésta ha sido la interpretación de este derecho fundamental por parte del TC refrendado por una constante y consolidada jurisprudencia entra la que destaca, la STC 67/1989, de 18 de abril, la cual razona, “ ...El principio de igualdad en el acceso a las funciones y cargos públicos consagrado en el art. 23.2 de la Constitución, que ha de ponerse en necesaria conexión con los principios de mérito y capacidad en el acceso a las funciones públicas del art. 103 de la Constitución (STC 193/1987, de 9 de diciembre), se refiere a los requisitos que señalen las leyes, lo que concede al legislador un amplio margen en la reglación de las pruebas de selección de los funcionarios y en la determinación de cuáles han de ser los méritos y capacidades que se tomarán en consideración. Esta libertad está limitada por la necesidad de no crear desigualdades arbitrarias en cuanto ajenas no referidas o incompatibles con los principios de mérito y capacidad. No corresponde a este Tribunal, como recuerda el Ministerio Fiscal, interferirse en ese margen de apreciación ni examinar la oportunidad de la medida legal o administrativa para decidir si es la más adecuada o la mejor de las posibles, sino sólo comprobar si no se ha sobrepasado ese margen de libertad creando una diferencia de trato irracional o arbitraria entre los opositores o concursantes...”. “En efecto, dichos principios consagrados por nuestra norma fundamental y constantemente aplicados por la Jurisprudencia, así como, por la doctrina constitucional, deben ser objeto de aplicación en el ámbito que le es propio, esto es, en todos los supuestos de acceso a la función pública, promoción y provisión de puestos de trabajo dentro de la misma, pero no evidentemente en ámbitos diferentes de los expresados, aún incardinados o directamente relacionados con la función pública”.

CINQUE.- Examinats els principis constitucionals invocats a partir de la doctrina jurisprudencial més rellevant dictada a l'efecte, cal analitzar l'eix principal d'impugnació articulada pel recurrent contra el Decret d'Alcaldia número 3453 de 4 d'abril de 2024, en el que sol·licita la nul·litat del procediment amb fonament en els apartats a) i e) de l'article 47 de la LPAC, es circumscriu a determinar si procedeix l'estimació de les seves al·legacions pel que a la prova de coneixements pràctics i la revisió de la puntuació que considera superat els 15 punts necessaris per accedir a aquesta fase del procediment.. Subsidiàriament, demana l'anul·labilitat i la retroacció de les actuacions al moment oportú.

Abordem l'examen dels motius d'impugnació esgrimits per la part recurrent seguint el mateix ordre expositiu:

A) D'ordre processal

Sobre la correcta composició del Tribunal qualificador.

Com hem exposat al·lega la part recurrent, -reproduïm els arguments esgrimits en l'alçada-, que en aquest òrgan de selecció no s'ha incorporat cap membre de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya i que aquest fet vicia de nul·litat el procés selectiu atès l'article 292 del TRLMRLC, que transcriu.

Doncs bé, aquesta al·legació no pot reeixir.

Tal i com s'exposa en la resolució que ara s'impugna, la composició del Tribunal va ser establerta d'acord amb l'apartat 6 de les Bases Específiques que regeixen aquest procés selectiu i que, en aquest extrem, no van ser impugnades. En conseqüència, són fermes i consentides i vinculen els aspirants i l'Administració.

Dit això, la part actora oblida que estem davant d'un procés selectiu de caporals de la policia local de Santa Coloma de Gramenet, la qual cosa ens porta a l'aplicació de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals i al Decret 233/2002, de 25 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament d'accés, promoció i mobilitat de les policies locals.

L'article 32 de la Llei 16/1991 i l'article 8 del reglament 233/2002, regulen la composició dels tribunals qualificadors de l'accés als cossos de policies locals de Catalunya de la manera següent:

“Els i les membres del tribunal d'oposició per a l'accés a les diferents categories de les policies locals han de ser designats per la corporació, d'acord amb la distribució següent:

a) Un terç ha de ser integrat per membres o persones funcionàries de la mateixa corporació.

b) Un altre terç ha de ser integrat per representants del Departament d'Interior; entre els quals hi haurà com a mínim, una persona en representació de l'Escola de Policia de Catalunya i una representació de la Direcció General de Seguretat Ciutadana.”

Doncs bé, en el procés selectiu que ens ocupa, la Direcció de Seguretat Ciutadana va designar el vocal senyor Manuel Vivas García, i per part de l'Institut de Seguretat Pública

de Catalunya la senyora Sonia Diaz Garcia. Efectivament no es va incorporar cap membre de l'EAPC, perquè l'especialitat del procés determina legalment la composició del Tribunal qualificador tal i com resta exposat.

B) D'ordre substantiu o material

Sobre els criteris de correcció de la prova de coneixements pràctics.

Respecte dels criteris de correcció, tampoc presenten cap vici de nul·litat ni anul·labilitat i, per tant, hem de reiterar-nos en allò resolt en el recurs d'alçada.

Cal remetre's a les actes número 3, 4, 5 i 7 i es constata que no es detecta cap irregularitat ni arbitrarietat, ans al contrari, doncs consta que la pauta de correcció la va preparar el vocal designat per la Direcció General de Seguretat Ciutadana, atès que ell va ser qui va confeccionar la prova que finalment van resoldre els aspirants, i tant la seva aprovació inicial com qualsevol modificació, va ser adoptada en benefici dels opositors, consensuada i validada per l'òrgan de selecció. Així mateix, consta publicada la pauta de correcció junt amb diligència de la secretària de l'òrgan de selecció, per a coneixement dels aspirants.

Per altra banda, no és certa la manifestació de l'actor, qui retreu que els criteris de correcció no es van consensuar amb tots els agents que havien d'intervenir. De nou es confon l'actor, perquè el membre sindical del SPLMCE, senyor González, és un observador i no pas un membre del Tribunal amb veu i vot.

c) De la prova escrita de l'aspirant

En el fonament tercer de la demanda, l'actor encabeix el què ell denomina "aspectes materials" infringits pel Tribunal i al·lega falta de revisió de l'examen, vulneració dels articles 14, 23.2. i 106 de la CE, incorrecta correcció i valoració de la prova de coneixements pràctics, manca d'examen de les al·legacions que havia realitzat respecte de la qualificació obtinguda, falta de motivació de l'acte impugnat i la nul·litat o anul·labilitat del mateix.

Doncs bé, aquesta al·legació no pot ser estimada no restant vulnerats dels dret fonamentals invocats en base a les següents consideracions:

De l'examen de l'expedient administratiu consta que l'actor va presentar diverses instàncies i totes van rebre resposta. Així, en data 21 de juliol de 2023 (foli 531 EA) va presentar una sol·licitud de documentació; el 28 de juliol de 2023 (foli 584) se li va fer entrega mitjançant compareixença signada per l'aspirant i lliurament dels següents documents: Còpia del seu examen pràctic corregit i avaluat i del text de la prova. Còpia dels exàmens dels dos aspirants que han aprovat i de l'aspirant 1934. Còpia de la pauta de correcció; el 31 de juliol de 2023 va presentar escrit d'al·legacions.

Consta que a l'acta número 8 (folis 670 a 679 de l'EA) consta la resolució motivada de l'òrgan de selecció, reunit el 20 d'octubre de 2023, un cop examinades i valorades, entre d'altres, les al·legacions formulades el 31 de juliol del 2023 pel recurrent (folis 597-605 de l'EA) en relació a la qualificació inicial de la prova escrita. Aquesta resolució va ser objecte d'anunci en data 21 de desembre de 2023.

En data 9 de gener de 2024, l'aspirant –ara recurrent-, va presentar instància en la que demanava l'acta de la sessió de valoració de les al·legacions per part del Tribunal, així com, la motivació de la revisió d'examen que a ell li afectava (foli 683 de l'EA).

En data 12 de gener de 2024 (foli 684 de l'EA) la secretària de l'òrgan de selecció li va lliurar l'acta número 8 signada, mitjançant correu electrònic en el qual es deia: *“L'acta de referència recull el contingut de la sessió que va tenir lloc el dia 20 d'octubre de 2023 per resoldre les al·legacions presentades per sis dels aspirant que no van superar la prova de coneixements pràctics del procés de referència, entre els quals us trobeu.”*

Malgrat l'aspirant no va confirmar mai la recepció del correu i de l'acta núm. 8, és evident que la va rebre, doncs fa referència exhaustiva a la mateixa en el seu escrit de demanda. Als folis 672-675 de l'EA es troba la revisió de la prova del recurrent per part del Tribunal qualificador. Finalment, el recurs d'alçada va ser presentat en data 19 de gener de 2024.

Així doncs, no concorren les infraccions denunciades pel recurrent de manca de revisió de la seva prova, de falta de motivació de les resolucions del Tribunal o de vulneració de drets fonamentals, perquè com s'ha vist, no s'ajusta a la realitat acreditada per l'Administració.

De l'expedient administratiu resulta que l'aspirant aquí part actora, no ha sofert vulneració dels seus drets fonamentals, se li ha donat resposta motivada a totes les seves sol·licituds, se li ha facilitat l'accés a l'expedient, se li ha lliurat còpia d'allò que ha calgut necessari per defensar els seus interessos i, també, s'ha revisat la seva prova escrita amb valoració motivada del Tribunal que consta a l'acta nº 8 lliurada al recurrent.

En conseqüència amb tot l'anterior, el desacord de l'aspirant no pot donar lloc a una segona revisió del seu examen, ara en via jurisdiccional, i tampoc que es qüestionï el criteri del Tribunal, atès, que ha quedat provat que aquest ha actuat amb diligència i rigor, també respecte de la revisió de les proves a la vista de les al·legacions dels aspirants, i, als efectes que aquí interessen, de l'actor.

L'article 55.2.d) del Reial Decret Legislatiu 5/2015 que aprova el text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'empleat públic, preveu la independència i discrecionalitat tècnica en l'actuació dels òrgans de selecció, entesa aquesta com el judici tècnic que no pot ser substituït per altres òrgans administratius o judicials, excepte que hagi existit i acreditat voluntat viciada de l'òrgan (desviació de poder), errors palmaris i grollers o arbitrietat.

En el cas que ens ocupa, ni en via administrativa ni en la jurisdiccional s'ha detectat ni acreditat l'existència de cap limitació de les senyalades a la discrecionalitat tècnica de l'òrgan de selecció.

Fent aplicació de la doctrina exposada al present cas apel·lem a la discrecionalitat tècnica que disposa el òrgan qualificador –per fixar els criteris o pautes de correcció- i els canvis dels mateixos alhora de puntuar de forma consensuada els quals han de ser consignats de forma prèvia a la realització de les proves i sense canvis no consensuats. Pel que fa a les pautes de valoració, és criteri jurisprudencial, tant del Tribunal Suprem com dels Tribunals Superiors de Justícia, que els tribunals avaluadors tenen reservat en exclusiva el

que s'ha vingut a denominar “nucli material de la decisió tècnica”; això és, l'establiment i aplicació dels criteris i barems que han de regir el concurs a fi de jutjar i qualificar el nivell de coneixements i formació dels qui participen en aquests, sent aquest àmbit el propi de la discrecionalitat tècnica dels tribunals en fonament amb els criteris específics en els quals es troben subsumits els criteris generals.

Per tot això exposat, rebutjades la totalitat de les pretensions ens du a desestimar el present recurs contenciós administratiu per ser la resolució administrativa impugnada plenament ajustada a dret.

SISE.- A tenor dels arts. 68.2 i 139.1 de la vigent Llei reguladora d'aquesta Jurisdicció modificat aquest últim per la Llei 37/2011 de 10 d'octubre de mesures d'agilització processal, les costes processals s'imposaran en primera o única instància a la part que hagi vist rebutjades totes les seves pretensions en la sentència o en la resolució del recurs o de l'incident a excepció que es justifiqui la seva no imposició. Sense que no obsti, en seu cas, la manca de sol·licitud expressa de condemna en costes per les parts, tota vegada que aquest pronunciament es sempre obligat o imperatiu per la decisió judicial, sense incorre per raó de tal vici d'incongruència processal -*ultra petita partium* – articles 24.1 CE i 33.1 i 67.1 LJCA-, al concernir l'esmentada declaració judicial a una qüestió juridico processal de conformitat amb el dictat de l'art. 68.2 de la Llei Jurisdiccional i d'una reiterada jurisprudència tant contenciosa administrativa com constitucional (entre altres, STS Sala Contenciosa Administrativa, de 12 de febrer de 1991; i STC, Sala Primera, núm. 53/2007, de 12 de març, i 24/2010, de 27 d'abril).

Cal recollir, doncs, el principi de venciment mitgat que ens porta a concloure aquí amb la no imposició de costes tota vegada que la singularitat de la qüestió aquí debatuda veta estimar que es trobi absent en el cas que ens ocupa *iusta causa litigandi* (series dubtes de fet o dret) tot això tenint en compte que per la jurisprudència recaiguda en supòsits similars per apreciar a aquests efectes que el cas era jurídicament dubtós tal i com assenyala l'art. 394 de la Llei 1/2000, d'Enjudiciament Civil.

Ateses les consideracions anteriors, i fent ús de la potestat que li ve conferida per l'art. 117 de la Constitució, aquest Jutjat ha resolt:

DECISIO

PRIMER.- DESESTIMAR el recurs contenciós administratiu núm. 281/2024-M interposat per la representació de _____ contra, l'AJUNTAMENT DE SANTA COLOMA DE GRAMENET i CONFIRMAR la mateixa per ser conforme a Dret.

SEGON.- Sense fer expressa imposició de les costes.

Notifiqui's a les parts, amb l'advertència que aquesta sentència no és ferma, atès que és susceptible d'apel·lació davant la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior

de Justícia de Catalunya, a interposar a través d'aquest Jutjat durant els quinze dies següents al de la seva notificació.

Així, per aquesta la meva sentència, de la qual s'unirà testimoni a les actuacions, portant-se l'original al Llibre corresponent, ho pronuncio, mano i signo. S.S^a IL·LMA. RAMONA GUITART GUIXER, Magistrada Jutge substituïda del Contenciós Administratiu núm. 10 de Barcelona.

Podeu consultar l'estat del vostre expedient a l'àrea privada de sejudicial.gencat.cat.

Les persones interessades queden informades que les seves dades personals s'han incorporat al fitxer d'assumptes de l'oficina judicial, sota la custòdia i responsabilitat d'aquesta, on es conservaran amb caràcter confidencial i es tractaran amb la màxima diligència.

Així mateix, queden informades que les dades que conté aquesta documentació són reservades o confidencials i que el tractament que se'n pugui fer queda sotmès a la legalitat vigent.

Les parts han de tractar les dades personals que coneguin a través del procés de conformitat amb la normativa general de protecció de dades. Aquesta obligació incumbeix als professionals que representen i assisteixen les parts, així com a qualsevol altra persona que intervingui en el procediment.

L'ús il·legítim de les dades pot donar lloc a les responsabilitats establertes legalment.

Amb relació al tractament de les dades amb finalitat jurisdiccional, els drets d'informació, accés, rectificació, supressió, oposició i limitació s'han de tramitar conforme a les normes que siguin aplicables en el procés en què s'obtinguin les dades. Aquests drets s'han d'exercir a l'òrgan o oficina judicial en què es tramita el procediment i n'ha de resoldre la petició qui en tingui la competència atribuïda en la normativa orgànica i processal.

Tot això de conformitat amb el Reglament EU 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, la Llei orgànica 3/2018, de 6 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el capítol I bis del títol III del llibre III de la Llei orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del poder judicial.

--